

Afscheid

Het zou onjuist zijn te zeggen
dat jij een grote plaats in mijn leven had.

Het is eerder zo,
dat mijn leven plaats had in jou.

Niets was klein genoeg om niet met jou te delen
en niets groot genoeg,
om van te kunnen genieten zonder jou.

Op dit moment, bevroren in de tijd,
weet geen van ons beiden waarheen de weg leidt.

Maar niets kan veranderen wat al veranderd is:
ik door jou
en jij door mij.

Einde verhaal

Straks staan enkel de muren er nog
en is het nog slechts een huis.
De mooie herinneringen zijn hier al lang verdwenen.
De bittere worden vandaag uitgeveegd.

Alle dingen die ooit nooit weg mochten
moeten weg.

Hier werd een verhaal geschreven,
waar ik slechts figurant in was.
Maar ik ben het, die het moet beëindigen.
Ik sluit het boek
en draag de laatste letter op mijn hart.

Ballade voor een maîtresse

Er was eens een man en die hield van een vrouw.

Hij zei: vind je 't goed dat ik met je trouw?

Zij zei: OK daar zit wel iets in.

En voor je het weet hadden ze een heel gezin.

Er was eens een man en die hield van een vrouw.

Hij zei: vind je 't goed dat ik blijf bij MIJN vrouw?

Ik zal aan je denken als ik slapen ga,
als ik opsta en ook daarna.

Ik ben wel heel ver, maar je kunt me vertrouwen.

In mijn hart ben ik geheel en al de jouwe.

Ik wens wel, en dat kun je begrijpen,
dat jij je door niemand anders laat grijpen.

IK ben je man en JIJ bent mijn vrouw.

Maar vraag alsjeblieft niet dat ik met je trouw.

Bijna schuchter

Bijna schuchter kom je naar mij,
voorzichtig , vererend,
dankbaar.

Als een geschenk ontvouw je mij.

Jouw mond drinkt
en je handen tasten.

En ik,
ik voel me, ik voel jou,
ik voel ons helemaal.

Diep

De abstractie van het leven
barst als een vuurbal in mijn hoofd.
Mijn hart reikt naar alle ellende van de wereld
en wordt veel te zwaar voor mij.

Moedig stap ik door drijfzand,
maar ik zink toch.

Ik houd me hardnekkig vast aan de richel,
maar mijn vingers glijden af.

En dan wil ik opeens niet meer.
Niets meer.
Omdat ik niet alles kan.